

Козянюк Альона,

здобувач вищої освіти ступеня бакалавра
спеціальності «Правоохоронна діяльність» 206
навчальної групи навчально-наукового інституту № 3

* * *

Звичайний день, світило сонце,
Яскраве, проте вже не як колись.
І перші промені лукаві
Спадали хутко вниз.

Один солдат нескорений в полоні,
Думками в рідний край вертав.
Знущання й муки винести готовий,
Та думками спасіння він чекав.

І думати не міг, що день весняний,
Для нього враз стане останній.
І грудями схиливши до землі,
Згадає, як було в сім'ї...

Та що ж відбулося хвилиною раніш,
Коли стоявши він обличчям до наруги
Промовив тихо, відчайдушну річ...
Дивившись в очі смерті на чужині,
Він крикнув – «Слава Україні!»
Враз передбачивши наступну мить...

В цей час русня, вразлива до такої сили духу
Пальцем спусковий гачок звела...
І вистріл пролунав потужний,
А очі темна пелена звела...

Він думати не міг, що день весняний
Для нього враз стане останній.
І вже грудьми лежавши на землі,
Згадав він, як було в сім'ї...